

Búcsú Kláritól

Eljöttünk, hogy búcsúzzunk Dr. Kaliszky Sándorné Kláritól, aki kollégánk volt az egykor volt intézetben, az Szki-ban.

Klári szakmai útja egy töretlen vonal, bár több intézményt érintett. Pályaválasztásában szerepet játszott édesapja példája, aki mérnök volt, és akire Klári mindig különös szeretettel hivatkozott. Nehéz időkben kezdte az egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán, hiszen egyetemi éve alatt tört ki az 1956-os forradalom. Pályája vége, nyugdíjba menetele is egy nagy változással esik egybe az 1990-es rendszerváltással.

Az egyetem után egy tervező intézetben kezdett dolgozni, mint tervező mérnök, azon belül is statikai és dinamikai méretezések lett a szakterülete. Így vett részt földalatti állomások és hidak méretezési tervezési munkáiban. Következő állomása egy építőipari szervező vállalat volt, ahol gyártásszervezéssel foglalkozott és itt találkozott először számítástechnikai alkalmazásokkal.

Amikor 1970-ben az Szki munkatársa lettem, Klárit már ott találtam a Kulpa utcai irodában, a mérnöki számításokat végző osztályon. Itt sikerült Klárinak ötvöznie gyakorlati ismereteit, amelyeket a statikai és dinamikai tervezések során szerzett számítástechnikai ismereteivel. Nyugdíjba vonulásáig ez a speciális szakterület volt fő tevékenységi területe. A 80-as években Klári irányításával jutott el odáig a mérnöki alkalmazások területe, hogy a jelentősebb építőipari tervező intézetek már terminálon kapcsolódtak az Szki nagyszámítógépéhez. Saját irodáikból tudták az adatokat feltölteni, a számításokat elindítani az eredményeket ismét saját irodájukban kinyomtatni.

Nem volna teljes megemlékezésünk, ha nem említenénk Klári emberi kvalitásait. Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy mintegy hét éven keresztül közvetlenül együtt dolgozhattam Klárral. A Software Alkalmazástechnikai Laboratóriumot vezettem és Klári volt a helyettesem. Azt nem kell itt különösebben hangsúlyozni, hogy az Szki a korabeli számítástechnikai intézetek közül is kiemelkedett szakmai eredményeivel. A 70-es, 80-as évek a számítástechnika elterjedésének kora volt, amikor egyre-másra születtek azok az alkalmazások, amelyek ma megszokottak, mindennapi életünk részét képezik, sokszor észre sem vesszük. Az Szki

nemcsak szakmai szempontból volt élenjáró, légköre is kiváló volt. Egyszerűen jó volt ott dolgozni. Főosztályunkra mindig igaz volt ez, jó volt ott dolgozni, és ez nagyban segítette szakmai eredményeinket. Ennek a légkörnek a megteremtésében óriási szerepe volt Klárinak. Ahol én esetlenebbül viselkedtem, ott ő megtalálta a hangot a kollégákkal. Tele voltunk fiatal kollégákkal, akiknek a szakma mellett meg kellett tanulni, mi is egy munkahely, mi is az élet. Klárinak mindig nyitva állt a szobája a fiatal és kevésbé fiatal kollégák előtt mindennapi problémáik megbeszélésére is. Mindig megtalálta a módját, hogy valamilyen megoldás felé irányítsa a kollégát. Segítette ebben közvetlen, érdeklődő, segítőkész természete és hite. Különösen fontos volt ez a rendszerváltás időszakában, amikor az intézet nehéz időket élt meg és végül megszűnt. Amikor pár héttel ezelőtt egykori kollégámmal beszéltem azt mondta nekem élete legjobb döntése volt, hogy az Szki-ban töltötte pályakezdő, korai szakmai éveit. Ez a kollégám a 80-as évek első felében Klári közvetlen munkatársa volt a mérnöki számítások területén. Klári emberi kvalitását dicséri az is, hogy közreműködésével olyan közösség alakult ki, amelyikben máig nem szűnt meg az egymáshoz kötődés. Máig is összejövünk, és ezek az alkalmak olyan fontosak, hogy ilyenkor Bécsből is hazajönnek azok, akik pályafutásukat ott folytatták.

Néhány kollégájával Klári mély, tartalmas, egész életre szóló barátságot kötött. Számukra különösen nehezek ezek a percek, hiszen nem a kollégától, hanem a baráttól búcsúznak.

Mára az maradt, hogy elbúcsúzzunk Kláritól, emlékezve kedvességére, közvetlenségére, megértésére.

Isten vele Klári, nyugodjon békében, emlékét megőrizzük!

Végső László

2013.04.08.